seid on „Aggregatzustände“ (Leipzig, 1922; 2. tr. 1923) ja „Lehrbuch der Metallographie“ (Leipzig, 1914; 4. tr. 1932, pealkirjaga „Lehrbuch der Metallkunde“).

Левицкий I; „Keemia Teated“ 1932, nr. 1; *Alb. Neobaltorum* (1934) jm. saadud andmed. *A. L-r.*

TAMMANN, Jaan, põllumees, seltskonna- ja majandustegelane, sünd. 22. VI 1832 vkj. Pärnumaal Tori v. Sikanas taluniku pojana, õppis kohalikus vallaja Tori köstrikoolis. T. pidas Sikana talu, asutas raamatukaupluse ja esimesed maarahva kaubapoed omas talus, Toris ja Vändras. Pärast 1865. a. ehitas ta kodumaal vene-õigeusu kirikuid; surn. 3. X 1890 vkj. Tartus. — Mitmesuguste äriliste võtetega jõukaks saanud T. parandas ja suurendas oma talu, soetas välismailt paremaid kariloomi ning asutas piimatalituse. T. oli eesti põllumeesteseltside asutamise mõtte algatajaid. Ta teotses Pärnu Eesti Põllumeeste Seltsis jm. Teiste kaasaegsete avaliku elu tegelastega T. ei sobinud; iseäranis terav vahekord oli tal C. R. Jakobson'iga (vt.).

T-i pojalt Aleksander T-lt, M. Lindenbaum'ilt, Märt Mitt'ilt jt. saadud andmed (A. Kruuspere-Kruusberg'i kirjakogus Eesti Kultuuriloolises Arhiivis); E. Kirj. 1926, nr. 2 (A. Kruusberg); A. Kruusberg, Tartu Eesti Põllumeeste Seltsi algpäevilt (1926); Tori koguduse õpetajalt J. Reidak'ilt saadud andmed.

A. Kr.

***TAMMEKANN** (end. perekonnanimi kuni 1921 **Jürgenson**), **August Ferdinand,** geograaf, promoveerus filosoofia doktoriks Helsingis 1932, on olnud Tartu ülikoolis geograafia dots. kuni 1930, erakorraline prof. 1930—34 ja korraline prof. a-st 1934. T. on viibinud enesetäiendamise otstarbel 1927 Lätis ja Poolas, 1928 Ungaris, Austrias ja Tšehhoslovakkias, 1934 Poolas ja 1938 ms. Hollandis, võttes mõlemal viimasel korral (Varssavis ja Amsterdamis) osa ka rahvusvahelisest geograafiakongressist. EKS-i kodu-uurimise toimkonna tööde juhataja ja väljaannete (maakondi kirjeldava koguteose „Eesti“ osade II—V) toimetaja ja kaastööline on ta olnud 1926—30 ning toimkonna esimees 1931—39, Eesti Kodu-uurimise Seltsi asutajaid ja esimees a-st 1939, Eesti Veekogude Uurimise Komisjoni esimees 1928—39, Loodusuurijate Seltsi geoloogia- ja geograafiasektsiooni juhataja 1937—39 ja selle seltsi väljaannete toimetaja 1930—31. Loodusvarade Instituudi liige on ta a-st 1937, Suomen Maantieteellinen Seura kirjavahetajaliige a-st 1931 ja ühtlasi mitme välismaise geograafiaseltsi liige. — T-u teaduslik tegevus on olnud suunatud kodumaa pinnamoe, maastiku ja rahvastikulevingu uurimisele ning kartograafilisele esitamisele. Ta teaduslikest ja muist töist mainitagu: „Das Relief und die Abflussverhältnisse in Estland“ (Tall., 1928), „Outlines of the Distribution of Population in Estonia“ (LUS-i Aruanded XXXV, 3/4, Tartu, 1928), „Eesti maastikutüübid“ (*ibid.* XXXIX, 1/2, Tartu. 1933) ja „Estlandssvenskarna“ (*Svio-Estonica* 1935). T. on avaldanud ka eesti rahvastiku levimise kaardid (1922 ja 1934), Eesti seinakaardi (Tartu, 1934) ja „Uue koolikaardistiku“ (Tartu, 1937). T. oli populaarteadusliku koguteose „Maailma maad ja rahvad“ (Tartu, 1930—32) peatoimetaja, pilditeose „Eesti-Soome-Ungari“ (Helsingi, 1931; koos P. Teleki ja V. Voionmaa'ga) Eesti osa koostaja ja „Eesti entsüklopeedia“ geograafia osakonna toimetaja.

Isikl. jm. saadud andmed.

E. K.; T.

***TAMMER, Harald,** ajakirjanik ja sportlane, õppis a-st 1931 Pariisis poliitiliste teaduste ülikoolis L'École des Sciences Politiques, mille diplomaatliku sektsiooni lõpetas 1933, ja samal ajal ka ajakirjanduse ülikoolis L'Ecole de Journalisme — Hautes-Etudes Sociales; Rahvasteliidu stipendiaadina töötas ta 1933. a. Rahvasteliidu sekretariaadi juures. T. on olnud „Eesti Spordilehe“ toimetaja kuni 1929, „Päevalehe“ toimetuse liige kuni 1933 ja s. a-st selle peatoimetaja. Rahvuskogu II koja nimetatud liikmena võttis ta 1937. a. osa uue Põhiseaduse koostamisest. Olümpiakomitee juhatuse liige on ta olnud a-st 1934, E. Välissuhete Ühingu juhatuse liige a-st 1937, Kultuurkapitali Ajakirjanduse Sihtkapitali valitsuse esimees 1935—38, Balti Pressiliidu esimees 1934—35 ning teotsenud veel mitmes organisatsioonis. T-i sulest on eriteosena ilmunud „Jalgpalli õpetus“ (Tall., 1927). Tartus „Elava Teaduse“ sarjas ilmuva „Eesti kroonika“ kaastööliseks oli ta 1932—37. — Erilist tähelepanu on T.

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 330